

28 Δεκεμβρίου 2014

Κατάθεση Αρχιτεκτονική

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

« Πρέπει να κρατάς τα πόδια σου στέρεα στη γη,

γιατί μόνον έτσι θα μαθαίνεις τις ουσίες της.

Το κεφάλι και το μυαλό σου να είναι ψηλά στον ουρανό,

γιατί χωρίς όραμα δεν υπάρχει αρχιτεκτονική.

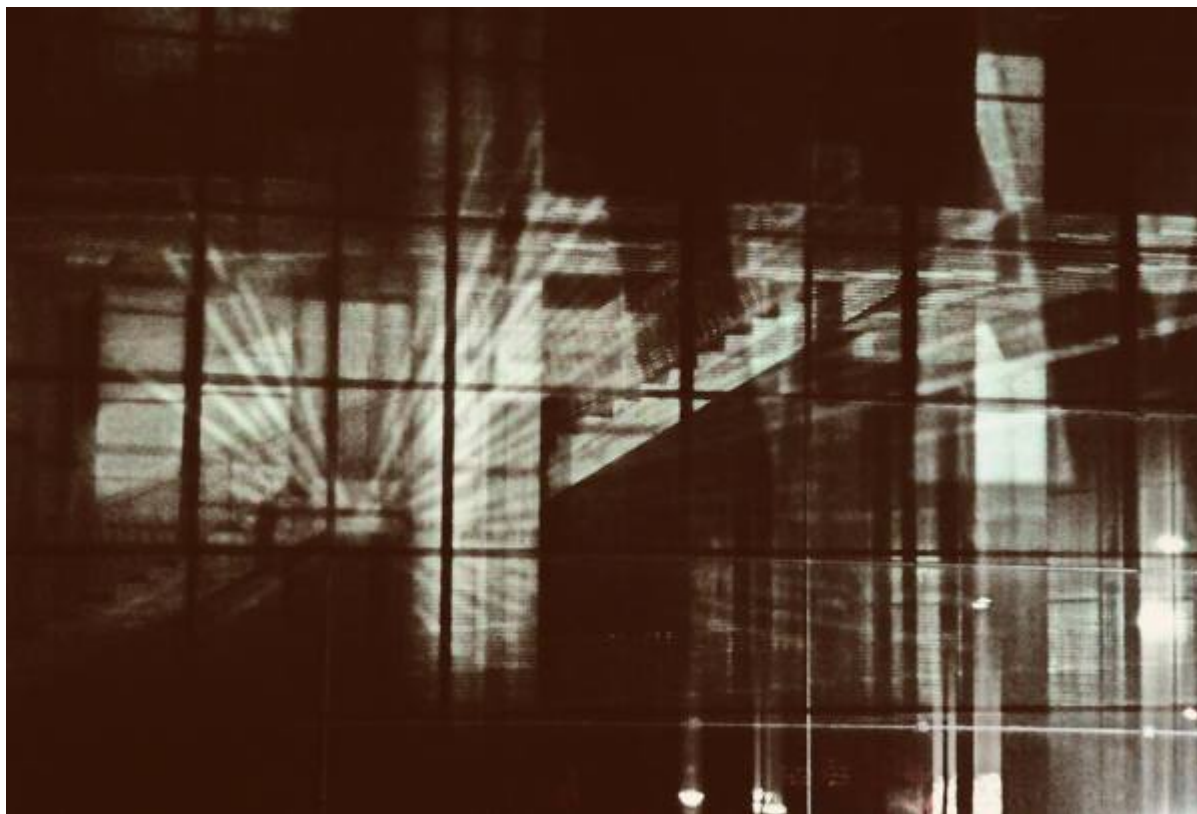
Αν και εφόσον η αρχιτεκτονική, αφενός αφορά την τέχνη της ικανοποίησης των ανθρωπίνων αναγκών στο χώρο μέσω της σχεδίασης υλικών

κατασκευών, και αφετέρου αποτελεί την « επιθυμία μιας εποχής εκφρασμένη στο χώρο »[2] , τότε δεν χωρά αμφιβολία πως η ομάδα των πέντε αρχιτεκτόνων [Άννα Αγορογιάννη, Κωνσταντίνο Αντωνίου, Αντώνη Μόρα, Ματίνα Μπουκουβάλα, Νίκο Πολύζο] που ακούει στο όνομα *Architecture Reverse* επιχειρεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο να διαπραγματευθεί τον αστικό χώρο καταθέτοντας στο ευρύ κοινό της Λάρισας[3] - από 28/12 μέχρι 11/1 - μια πρωτότυπη έκθεση φωτογραφίας υπό τον τίτλο “ Από το αποτέλεσμα στην αναπαράσταση, το κτιστό αστικό περιβάλλον ως εικόνα ”. Η εν λόγω ομάδα, λοιπόν, δοκιμάζει να αποδώσει φωτογραφικά τον χώρο ,έχοντας προηγουμένως παρέμβει εικαστικά στην εικόνα του ούτως ώστε να προκύψει η σύνθεση μιας άλλης , νέας εικόνας του αντίστοιχου χώρου ` στην προσπάθειά αυτή, η ομάδα αξιοποιεί τις τεχνικές του κολλάζ και του ψηφιακού μοντάζ με κατεύθυνση αντίστροφη από τη συνηθισμένη : δηλαδή αντί να εκκινεί από την ιδέα της αναπαράστασης, προτιμά ως βάση εικαστικής αφετηρίας την εικόνα του χώρου - άλλωστε, όπως λέει και ο Φουκώ, το καθεστώς του αναπαραστατικού λόγου έχει πια τελειώσει.

Κάθε φωτογραφία , ξεχωριστά, αποκαλύπτει αβίαστα τον πόθο που χαρακτηρίζει και τους πέντε δημιουργούς : θέλουν να μεταμορφώσουν το οικείο σε καινοφανές, αναδεικνύοντας απρόσμενες πτυχές και εναλλακτικές δυνατότητες του εκάστοτε αστικού χώρου ` γι' αυτό, και στην προσπάθειά τους να αλλάξουν - δυνητικά, καταφατικά - τον τρόπο που προσλαμβάνουμε τον ήδη παραδεδομένο χώρο (ως εικόνα) φαίνεται να υιοθετούν έναν ρόλο διαφορότροπο σε σχέση με το μεγάλο ποσοστό της κοινωνίας που παραδίδεται καθημερινά σε ένα κράμα μιζέριας και

μοιραλατρίας, ακολουθώντας την οπτική του Ντερριντά[4] , ο οποίος επιθυμεί να βλέπει τα περιβάλλοντα να ανοίγονται σε ενδεχόμενους μετασχηματισμούς όσον αφορά τη σχέση τους με την 'άδυνατότητα', εκείνη την απουσία δηλαδή που δημιουργεί την εντύπωση της παρουσίας : πρόκειται για τον όρο *διαφωρά* ή *χωροποίηση* που εισήγαγε ο Ντερριντά και έχει να κάνει με μια διαφοροποίηση που δεν επιτρέπει σε κανένα σημείο του χώρου να έχει μια αυτοτελή ταυτότητα.

Με αποτέλεσμα , όχι μόνο να αντιστρέφουν τα σημεία τους η ειλικρίνεια και το ψεύδος, αλλά και το νόημα του κάθε χώρου να "διαφέρει" διαρκώς μέσα στο χρόνο κι ενόσω η αντίστοιχη εικόνα του διψά να συλλάβει τον πυρήνα της μη παράστασης ενός ακατέργαστου είναι. Επομένως, ατενίζοντας τον αστικό χώρο σαν να « είμαστε ταγμένοι σε μεταμορφώσεις, σαν όλα να μεταμορφώνονται επειδή είναι ανεπαρκή »[5], η ομάδα *Architecture Reverse* έχει βαλθεί να μας πείσει πως η πραγμάτωση είναι ισχυρότερη από κάθε πραγματικότητα, αφού και οι πέντε στοχεύουν στην αξία που δύναται να αποκτήσει ένας χώρος μέσα από το πώς μπορεί να μας εκπλήξει. Κι όλα αυτά τη στιγμή που από τη μια ,η αλαζονεία επικυριαρχεί στην στην αιδώ, κι από την άλλη, η πολιτική και οι πολιτικοί καθίστανται ανίκανοι στο να μας ταρακουνήσουν, συγκαταλέγοντας μεταξύ των θυμάτων της οικονομίας τώρα πια και την τρυφερότητά μας.

Οι πέντε αρχιτεκτόνες-καλλιτέχνες μάς κάνουν να νιώσουμε ό,τι δεν θα μπορούσαν να μας δώσουν να καταλάβουμε κι αυτό το πετυχαίνουν σκεπτόμενοι δυναμικά μέσα και πάνω στο χώρο, καταθέτοντας νέες, μη καθιερωμένες μορφές εικόνων της πόλεως. Γιατί δεν το επιχειρούμε κι εμείς?

[1] Από το βιβλίο του με τίτλο *Γράμμα σε ένα νέο αρχιτέκτονα* (εκδ. Libro)

[2] Σύμφωνα με τον Γερμανό αρχιτέκτονα Mies Van der Rohe (1886-1969)

[3] Στο καφέ Kaveh Kanes , Ασκληπιού 38

[4] Πρβλ. Penelope Deutscher, *ΝΤΕΡΡΙΝΤΑ*, μτφ. Ιωάννα Ναούμ, εκδ. Πατάκη

[5] Κώστας Αξελός, *Αινιγματικές Απαντήσεις*, μτφ. Κατερίνα Δασκαλάκη, εκδ. Εστία